

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/35/2015
Identifikačné číslo spisu: 1012200708
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012200708.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu Satro s.r.o., IČO: 31 335 161, so sídlom Polianky 9, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Stano & Mills, s.r.o., so sídlom Námestie 1. Mája 16, Bratislava, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu č. 1040501/1/28430/2011 zo dňa 20.01.2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/101/2012-95 zo dňa 15.01.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/101/2012-95 zo dňa 15.01.2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Colného úradu Bratislava č. 35559/2011-5231 zo dňa 18.07.2011, ktorým bol žalobca uznaný zodpovedným z naplnenia skutkovej podstaty colného deliktu podľa § 70, spôsobom uvedeným v § 72 ods. 1 písm. d/ zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon (ďalej len „colný zákon“), nakoľko žalobcovi bol v colných konaniach popísaných vo výroku uvedeného rozhodnutia Colného úradu Bratislava dovymieraný colný dlh vo výške 53.045,96 Eur, pretože ako deklarant nedodrжал podmienky ustanovené v čl. 62 ods. 1 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12.10.1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, ktorý ustanovuje, že písomné vyhlásenie musí byť podané na tlačive, ktoré zodpovedá úradnému vzoru stanovenému pre tento účel, musí byť podpísané a musí obsahovať všetky náležitosti nevyhnutné pre uplatňovanie predpisov upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar navrhovaný v colnom vyhlásení, v spojení s čl. 199 ods. 1 Nariadenia

Komisie (EHS) č. 2454/92 z 02.07.1993, zavádzajúce ustanovenia pre vykonávanie uvedeného nariadenia Rady, ktorý ustanovuje, že bez dopadu na možné uplatňovanie penalizačných ustanovení, predloženie vyhlásenia colnému úradu, ktoré podpíše deklarant alebo jeho zástupca, znamená, že deklarant alebo jeho zástupca zodpovedá podľa platných ustanovení za správnosť informácií uvedených vo vyhlásení, pravosť priložených dokumentov a súlad so všetkými povinnosťami, ktoré sa týkajú prepustenia príslušného tovaru do príslušného režimu. Za uvedené porušenie colných predpisov bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 73 písm. a/ v spojení s § 74 ods. 1 colného zákona vo výške 10.000 Eur

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že konanie o preskúmanie rozhodnutia, ktorým bol dodatočne vymeraný colný dlh vo výške 53.045,96 Eur bolo právoplatne ukončené rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžf/110/2013 zo dňa 02.07.2014 tak, že najvyšší súd zrušujúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4S/13/2011-47 zo dňa 31.05.2013 zmenil tak, že žalobu zamietol.

Pri posudzovaní zákonnosti vecne súvisiaceho rozhodnutia o uložení sankcie - pokuty, za colný delikt podľa § 70 colného zákona, ustálený na tom skutkovom základe, že žalobca v písomných colných vyhláseniach špecifikovaných vo výroku napadnutého rozhodnutia správneho orgánu uviedol nesprávne údaje o dopravných nákladoch, o colnej hodnote dovážaného tovaru a o nomenklatúrnom zatriedení dovážaného tovaru, v dôsledku čoho došlo k oneskoreniu zaplatenia colného dlhu vo výške 53.045,96 Eur dodatočne vymeraného rozhodnutím Colného úradu Bratislava č. 35559/2011-5231 zo dňa 18.07.2011, vychádzal krajský súd z právneho názoru najvyššieho súdu vysloveného v rozsudku vo veci 2Sžf/110/2013, z ktorého jednoznačne vyplýva, že dôvodom pre dodatočné vymeranie colného dlhu bolo nesprávne uvedenie údajov v súvislosti s nomenklatúrnym zatriedením tovaru v colnom konaní. S poukazom na zásadný význam tejto skutočnosti pre záver o vzniku zodpovednosti za správny delikt preto žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal, právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby najvyšší súd zrušil rozsudok krajského súdu vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby najvyšší súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1040501/1/28430/2011 zo dňa 20.01.2012 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Argumentačným základom odvolania žalobcu vo veci pokuty za správny delikt boli dôvody spochybňujúce správnosť a zákonnosť dodatočného vymerania colného dlhu. Nestotožňoval sa s právnym názorom najvyššieho súdu vo veci 2Sžf/110/2013 a mal za to, že najvyšší súd, ako súd odvolací vo veci preskúmania rozhodnutí správnych orgánov o dodatočnom vymeraní colného dlhu, na zistený skutkový stav aplikoval správnu normu, ale jej obsah interpretoval nesprávne. Hlavná námietka žalobcu spočívala v tom, že prvostupňový správny orgán (Colný úrad Bratislava), žalovaný a odvolací súd po právoplatnom skončení pôvodných siedmich colných konaní v čase od 11.12.2008 do 11.08.2009, na základe vykonanej následnej kontroly súlade s § 12 colného zákona, v čase od 14.01.2010 do 11.03.2010 v sídle žalobcu, s diametrálne iným právnym záverom vyhodnotili nezmenený skutkový stav ustálený v pôvodných právoplatne skončených colných konaniach len na základe dodatočne doručeného Stanoviska k nomenklatúrnemu zatriedeniu tovaru zn.: 4314/2010-5219-INT, vydaného oddelením colných taríf na základe požiadavky colného orgánu - oddelenia následných kontrol zo dňa 04.02.2010, v dôsledku čoho dospel k záveru, že nesprávnym deklarováním tovaru v pôvodných colných konaniach do položky kombinovanej nomenklatúry vznikol rozdiel na colnom dlhu. V tejto súvislosti žalobca v odvolaní namietal porušenie princípu právnej istoty zo strany správnych orgánov a odvolacieho súdu.

Záverom odvolania žalobca konštatoval, že jeho obrana, keď poukazuje na nezákonnosť predchádzajúceho konania, je legitímna, keďže aj krajský súd v napadnutom rozsudku na toto konanie odkazoval.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu súhlasil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave a s vysloveným právnym záverom sa stotožňoval.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. augusta 2017 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že v dňoch od 14.01.2010 do 11.03.2010 vykonal colný úrad u žalobcu následnú kontrolu po prepustení tovaru podľa § 12 colného zákona zameranú na správnosť zatriedenia tovaru do podpoložiek nomenklatúry integrovaného sadzobníka Spoločenstva (ďalej len „PpKN“) a správnosť stanovenia colnej hodnoty dovážaného tovaru - „set-top box“ deklarovaného na písomných colných vyhláseniach v období od 01.01.2008 do 31.12.2009. Výkonanou kontrolou bolo zistené, že v prípade dovozov tovaru prepusteného na základe písomných colných vyhlásení JCD ev.č. 0524210845250 zo dňa 11.12.2008, JCD ev.č. 0526310802550 zo dňa 21.01.2008, JCD ev.č. 1526310802551 zo dňa 21.01.2008, JCD ev.č. 0526310805215 zo dňa 04.04.2008, JCD ev.č. 0526310805941 zo dňa 25.04.2008, JCD ev.č. 0526810904626 zo dňa 16.01.2009 a JCD ev.č. 0526810909292 zo dňa 11.08.2009 do režimu voľný obeh žalobca tento tovar deklarovaný ako „digitálne vysielačie a prijímacie zariadenie s príslušenstvom“ alebo „prijímače digitálneho TV signálu“ zatriedoval do PpKN 8525 60 00 (bez cla). V prípade colných vyhlásení JCD ev.č. 0524210845250 zo dňa 11.12.2008, JCD ev. č. 0526810904626 zo dňa 16.01.2009 a JCD ev.č. 0526810909292 zo dňa 11.08.2009 colný úrad zistil aj nezrovnalosti medzi colnou hodnotou tovaru uvedenou na colnom vyhlásení a skutočnou colnou hodnotou uvedenou na faktúrach evidovaných v účtovníctve žalobcu. Na základe uvedených zistení colný úrad začal konanie vo veci porušenia colných predpisov a spísal Protokol o zistení podozrenia z porušenia colných predpisov právnickou osobou č. ONK-TR-27/2010 zo dňa 22.11.2010. Po vyjadrení žalobcu k tomuto protokolu

vydal prvostupňový orgán a následne žalovaný v úvode tohto rozsudku opísané rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za vecne správny a odvolanie žalobcu za nedôvodné.

Úlohou krajského súdu bolo preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného a posúdiť, či tento vo vzťahu k žalobcovi postupoval v súlade so zákonom, keď potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (Colného úradu v Bratislave), ktorým bol žalobca uznaný vinným z naplnenia skutkovej podstaty colného deliktu a bola mu uložená pokuta vo výške 10.000 Eur.

Podľa čl. 78 ods. 3 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12.10.1992 ak výsledky preskúmania colného vyhlásenia alebo následnej kontroly nasvedčujú tomu, že predpisy upravujúce príslušný colný režim boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov, colné orgány v súlade s vydanými predpismi môžu prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu, pričom zoberú do úvahy nové informácie, ktoré majú k dispozícii.

Podľa § 12 ods. 19 colného zákona ak sa má v súlade s colnými predpismi dodatočne vymerať colný dlh, colný úrad oznámi sumu colného dlhu dlžníkovi rozhodnutím o dodatočnom vymeraní colného dlhu.

Podľa § 70 colného zákona Colný delikt je konanie alebo opomenutie fyzickej osoby - podnikateľa alebo právnickej osoby, ktorým porušila colné predpisy spôsobom podľa § 72 ods. 1 (ďalej len „porušovateľ“).

Podľa § 72 ods. 1 písm. d/ colného zákona colného deliktu alebo colného priestupku sa dopustí ten, kto spôsobí, že mu bol tovar prepustený na základe nepravých, pozmenených alebo falšovaných dokladov alebo nesprávnych alebo nepravdivých údajov.

Podľa § 73 písm. a/ colného zákona colný úrad môže za colný delikt uložiť pokutu.

Podľa § 74 ods. 1 colného zákona za colný delikt možno podľa závažnosti porušenia colných predpisov uložiť pokutu do 99 581,75 eura; ak ide o colný delikt podľa § 72 ods. 1 písm. o), do 331 939,18 eura.

Najvyšší súd v prvom rade poukazuje na rozhodnutie vydané na základe skutočností zistených vyššie uvedenou následnou kontrolou u žalobcu Colným úradom Bratislava pod č. 11890/2010-5233 zo dňa 17.03.2010, ktorým bol žalobcovi dodatočne vymeraný colný dlh z dovoznej platby v celkovej výške 53.045,96 Eur. Toto rozhodnutie bolo po odvolaní žalobcu potvrdené rozhodnutím Colného riaditeľstva SR (právny predchodca žalovaného) č. 19774/2010-1410 zo dňa 11.10.2010. V oboch rozhodnutiach bolo deklarované porušenie colných predpisov zo strany žalobcu, keďže ten v príslušných colných vyhláseniach uviedol nesprávne a neúplné údaje o dovážanom tovare (viď vyššie uvedené colné vyhlásenia), v dôsledku čoho došlo k nesprávnemu uplatneniu predpisov upravujúcich príslušný colný režim. Obe rozhodnutia správnych orgánov žalobca napadol žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov na Krajskom súde v Bratislave, ktorý vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 4S/13/2011-47 zo dňa 31.05.2013 tak, že rozhodnutie Colného riaditeľstva SR č. 19774/2010-1410 zo dňa 11.10.2010, ako aj prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Bratislava č. 11890/2010-5233 zo 17.03.2010, zrušil a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Krajský súd považoval postup správnych orgánov ohľadom zmeny zatriedenia deklarovaneho tovaru, a tým zmeny sadzby dovezeného tovaru, za nesprávny.

Rozsudok krajského súdu bol zmenený rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžf/110/2013 zo dňa 02.07.2014 tak, že najvyšší súd žalobu zamietol. Výslovil názor, že patrí do právomoci colných orgánov v rámci následnej kontroly overiť správnosť všetkých údajov uvádzaných deklarantom v písomnom

colnom vyhlásení, a teda aj údajov o spornom nomenklatúrnom zatriedení dovážaného tovaru. Postup colných orgánov najvyšší súd považoval za zákonný a právne posúdenie krajským súdom v uvedenom rozsudku za nesprávne.

Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd, viazaný obsahom odvolania, konštatuje, že v konaní vo veci porušenia colných predpisov a vyodenia zodpovednosti za colný delikt nie sú predmetom konania okolnosti súvisiace so vznikom predmetného colného dlhu, ktoré boli predmetom iného právoplatne ukončeného konania pred správnyimi orgánmi. Odvolacie námietky teda vo vzťahu k uvedenému považoval najvyšší súd za právne irelevantné. Vo vzťahu k samotnému rozhodovaniu o uložení pokuty, ani jej výške žiaden relevantný argument v odvolaní uvedený nebol. Nemožno opomenúť, že pri rozhodovaní vo veci sa jednalo o objektívnu zodpovednosť žalobcu za spáchanie správneho deliktu, pričom existencia protiprávneho konania ako základnej podmienky zodpovednosti za správny delikt bola preukázaná dôvodmi na ktorých bol založený právoplatný rozsudok vo veci 2Sžf/110/2013, obsahom ktorého je súd pri svojom rozhodovaní viazaný. Keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, považujúc jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiaden rozpor so zákonom, rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.